

Sectorul legume - fructe in pragul integrării

Descriere imagine:
Ardei grasi colorati

Activitatea productiva în sectorul fructe si legume se desfasoara în prezent pe aproximativ 430 mii ha , din care peste 90% în regim privat.

La prima vedere am fi tentati sa credem ca datorita proportiei covârsitoare a proprietatii private, mediul de afaceri, instalat în anii '90, a avut o influenta pozitiva asupra dezvoltarii acestui sector.

Studiind însa îndeaproape acest sector, frapeaza dezorganizarea, tentatia promovarii intereselor marunte în defavoarea intereselor generale si lipsa unei viziuni strategice unitare a operatorilor din sector. Toate acestea sunt consecinta unei obisnuinte, a unei reactii involuntare provocata de conservatorismul pietei libere în etapele sale primitive, care favorizeaza individualismul si lipsa unei viziuni comune pe termen mediu si lung.

Interesele egoiste fac ca în acest moment presiunea pietei comunitare în domeniu sa fie practic imposibil de contracarat. Reglementarile privind siguranta si securitatea alimentara, EurepGAP, supravietuirea fara "bona" pe piata libera, standarde de comercializare pentru fructe si legume proaspete sau organizarea de piata a sectorului trebuie implementate si la noi pâna la integrare, pentru a stimula competitivitatea si transparenta pietei.

Astfel, se va realiza prin concentrarea ofertei controlul fermierilor asupra pietei si cresterea încrederii consumatorului în calitatea produselor puse în vânzare.

În urma studierii evolutiei pietei mondiale si pentru a nu-mi pierde speranta, as putea aminti ca în sectorul fructe si legume, fermierul din Uniunea Europeana nu este încă suficient pregatit pentru p

resiunea pietei mondiale, iar practicile fermierilor români fac destul de dificila reusita acestuia în competitia libera de pe piata comunitara.

Factorii de decizie din România fac eforturi sustinute pentru revenirea sectorului pe terenul competitiei, însa individualismul si lipsa de unitate a operatorilor din sector face aproape imposibila aparitia unei competitivitati reale în sector.

Crearea Consiliului pe produs pentru sectorul fructe si legume este, în aceasta etapa, o masura înțeleapta care ar putea aduce beneficii însemnate sectorului, însa lipsa exercitiului democratic a membrilor acestuia face ca întâlnirile lunare sa fie de multe ori, lipsite de substanta.

Membrii consiliului nu au înțeles ca secretul reusitei consta tocmai în promovarea intereselor comune, atât în relatia cu ministerul de resort dar în viitorul apropiat în relatia cu institutiile comunitare, iar schimbul de informatie, talmacirea, învatarea si pâna devenim stat cu drepturi depline al Uniunii Europene, acceptarea neconditionata a regulilor ?jocului? statuat prin Politica Agricola Comuna sunt vitale.

Aspecte de interes comun cum sunt, concurenta neloiala prin neplata TVA-ului de catre unii fermieri, cresterea competitivitatii sectorului prin implementarea standardelor de comercializare ale fructelor si legumelor proaspete, cresterea investitiilor autohtone în sector prin aparitia formelor organizatorice ale fermierilor si accesarea în comun a fondurilor SAPARD, rezolvarea problemei desfacerii productiei prin stabilirea unei platforme contractuale comune între marile magazine si producatori, aparitia unei structuri de reprezentare la nivel national si dobândirea statutului de organizatie interprofesionala conform art. 19 din Regulamentul 2200/96 privind organizarea si functionarea sectorului de fructe si legume, sau stabilirea de contacte cu organizatii similare din statele membre si realizarea de parteneriate cu organizatii care fac lobby pe lângă Parlamentul European (Copa/Cogeca, Freshfel, O EITFL, AIJN, etc.), sunt pentru moment subiecte nedescoperite sau lipsite de importanta.

În aceasta etapa, eludarea principiilor privind organizarea comuna de piata în sectorul fructe si legume si a principiilor privind recunoasterea organizatiilor de producatori sau a grupurilor de producatori recunoscute preliminar ar face si mai dificila revenirea acestui sector pe ringul de box.

Sigur, sunt mecanisme si reguli noi dar absolut necesare de la care, pentru moment nu putem face rabat iar daca prin absurd în acest an, recunoasterea acestor forme organizatorice s-ar realiza conform unor reguli ?originale?, sfidând regulamentele specifice domeniului, acceptate, transpuse si implementate de cele 25 de state ale Uniunii Europene, riscam ca cel puțin un an de zile, fermierii români care activeaza în sectorul fructe si legume sa fie în imposibilitatea accesarii programelor operationale si a formelor de sprijin caracteristice pentru grupurile de producatori recunoscute preliminar.

Articol publicat în revista Ferma nr. 1(39)/2006